

AUGUST 30, 2012

Potpourri de trădători: Carol al II-lea, Ion Antonescu și Mihai I ⁴

by George Visan • Analysis, George Visan, Posts by author, Romanian Politics • Tags: anti-semitism, Carol al II-lea, comunism, despre legitimitate, Garda de Fier, maresalul Ion Antonescu, Mihai I, naționalism, România Mare, tradare nationala, Traian Băsescu

Trădarea este probabil cea mai detestată acțiune umană în orice context. Dante rezervă ultimul cerc al Infernului său trădătorilor, un loc înghețat unde Diavolul îi devora pe Iuda, Brutus și Cassius. În spațiul public românesc situația nu este foarte diferită. Trădarea este aspru sancționată la nivel discursiv, mai ales dacă e vorba de „trădare de neam și de țară”. Și nu mă refer aici doar la discursul protocronist, comunist și naționalist promovat de cvasi-defuncta România Mare.

Obsesia trădării naționale denotă o viziune primitivă asupra istoriei naționale. Istoria românească este percepută la nivel public maniheistic, atunci când românii nu au fost de „de partea istoriei” au fost victimele predilecte ale istoriei – fie că aceasta s-a manifestat sub forma invaziilor barbare, ale Imperiului Otoman sau ale Marilor Puteri. Trădătorul sau „coada de topor” este în această viziune facilitatorul interesat al „consecințelor nemiloase ale istoriei” și colaboratorul celor care au dorit „răul românilor”. Maniheismul acestei percepții asupra istoriei facilitează nașterea unor mituri privind trecutul istoric al românilor.

Acum mai bine de un deceniu într-o emisiune moderată de Ion Cristoiu, Traian Băsescu se lansa într-o diatribă regretabilă la adresa fostului suveran Mihai I, pe care l-a acuzat de trădare pentru că a abdicat în 1946:

Abdicarea regelui a fost un act de trădare al interesului național al României. Un act de trădare din partea regelui. Asta e punctul meu de vedere...

Cu același preilej președintele a comparat acțiunile regelui Mihai cu cele a mareșalului Antonescu:

Pentru majoritatea dintre noi, Antonescu rămâne responsabil de Holocaustul împotriva evreilor și țigănilor. Nimeni nu spune că România avea un șef de stat atunci, asta a fost doar prim-ministru. Doar pentru că unul a fost slugă la ruși îl iertăm de toate păcatele?

Aceste afirmații au făcut la vremea respectivă o mare vâlvă la nivelul opiniei publice și au contribuit la impopularitatea președintelui. Ele au constituit oportunitatea pentru următoarea analiză a acțiunilor a trei lideri ai statului român care s-au aflat la conducere în momente decisive pentru România.

Vă propun un mic studiu/experiment istoric al cărui scop este să determine dacă Carol al II-lea, Ion Antonescu și Mihai I au trădat în vreun fel pe români. Bineînțeles studiul faptelor acestor șefi ai statului român ar avea nevoie de câteva monografii foarte bune. Cum însă spațiul și nici timpul nu permit, acțiunile cele mai cunoscute ale acestor lideri politici și militari vor fi analizate comparativ și succint. Voi operaționaliza conceptul de trădare astfel încât să permită evaluarea celor trei lideri în raport cu sistemul politic, respectarea drepturilor și libertăților civile ale cetățenilor și apărarea suveranității și integrității teritoriale a statului. Voi considera trădare acele acțiuni care au înșelat încrederea conferită de popor șefului de stat, abandonarea responsabilităților în momente cheie pentru statul român, comiterea de crime de război și împotriva umanității și acțiunile care au pus sub semnul întrebării existența statului român.

Carol al II-lea

Atitudinea față de sistemul politic: Deși s-a sperat că revenirea în țară a regelui va stabiliza sistemul politic românesc Carol al II-lea a fost unul factorii care au contribuit la prăbușirea fragilei democrații românești. În loc să creeze consens în interiorul unui sistem politic polarizat și măcinat de facționalism (Gallagher 2004: 46-47) regele a contribuit din plin la aceste tendințe, până când regimul politic românesc s-a prăbușit. S-a consolidat puterea personală prin crearea unui grup

Fii primul dintre prietenii tăi cărui îi place asta

PENTRU DONAȚII:

- Banca Transilvania: RO80BTRL04101205D58674XX (RON) pentru Civitas '99
- Banca Transilvania: RO13BTRLEURCRT00D5867401 (EUR), pentru proiectul Dezvoltarea unei coaliții...

LEGITIMITATE ÎN POLITICĂ

Legitimare, amânare și viitorul Constituției Andrei Tiut

Piața Taksim vs Piața Universității (Inceputuri) Andrei Tiut

De weekend: Max Weber și Urzeala Tronurilor Andrei Tiut

Monarhia, ultima fantasmă a salvării George Visan

Despre coabitare și Sămbra lupilor Horia Pană

DE ACELAȘI AUTOR

Criza coronavirusului în România. Câteva reflecții privind răspunsul autorităților

Marea Neagră, România și Federația Rusă

Teheranul nu se dă bătut ușor

Trump-Iohannis, runda a doua: Curb your enthusiasm

STS: Miza este SIMPV

INS NE VORBEȘTE DESPRE...

10.09.2020, Indicele prețurilor de consum (IPC)

10.09.2020, Mișcarea naturală a populației

09.09.2020, Comerțul internațional cu bunuri al României (date estimate)

09.09.2020, Investiții nete în economia națională (date provizorii)

09.09.2020, Construcții de locuințe (date provizorii)

Blogroll

CELE MAI BINE COTATE

Viitorul e întunecat și plin de amenințări pentru Westeros

De ce nu îmi place în Linie Dreaptă

Despre „islamizarea Europei” noua veche problemă a habarnistului român

Statistici din comunism: foamea

CELE MAI POPULARE

Istoria analfabetismului: geto-dacii

Monarhia, ultima fantasmă a salvării

The End Game: the consequences of World War II

De ce nu îmi place în Linie Dreaptă

Mituri ale politicii externe românești: România și-a

primul său autoritar primar din seria de regimuri autoritare și totalitare care au dominat politic România între 1938 și 1989. A încurajat corupția numele regelui Carol al II-lea fiind implicat în „afaceri celebre” din anii ‘30 precum falimentarea băncii **Marmorosch Blank și afacerea Skoda**. A înlocuit în 1938 Constituția din 1923 care definea un sistem politic liberal democrat cu o constituție care a pus bazele unui stat autoritar corporatist. A promovat în interiorul sistemului politic partide și mișcări politice care se opuneau în mod fățiș principiilor democratice – Partidul Național Creștin, Garda de Fier (atunci când considera că e în interesul său acest lucru) (**Hitchins 1994: 412-414**). A dizolvat partidele politice prin decretul de la 30 martie 1938 (Hitchins 1994: 415) și le-a înlocuit cu propria sa mișcare politică.

Drepturi și libertăți civile: A limitat drastic drepturile și libertățile civile prin promulgarea Constituției din 1938. Dizolvarea partidelor politice în 1938 a anulat libertatea de asociere garantată și protejată de Constituția din 1923. A făcut uz de execuții extra-judiciare împotriva celor mai periculoși inamici politici ai săi – Legiunea Arhanghelului Mihail, răpindu-le astfel dreptul la un proces echitabil și corect, precum și dreptul la viață (Hitchins 1994: 415). Nu a protejat drepturile minorităților naționale și nu a făcut nimic pentru stăvilirea valului de anti-semitism din anii ‘30. La **22 ianuarie 1938** guvernul PNC a emis Decretul Lege nr. 169 care revizua statutul de cetățeni români ai evreilor. România devenea astfel, după Germania nazistă, a doua țară europeană care adopta legi cu caracter rasial împotriva propriilor cetățeni de o altă etnie. În data de **8 august 1940** guvernul Gigurtu înăpșrește legislația anti-semită adoptând un decret lege care exclude practic evreii din societate. Evreilor le sunt interzise dreptul de a deține proprietăți funciare, de a purta nume românești, funcționarii evrei sunt îndepărtați din instituțiile statului, școlile sunt segregate, serviciul militar era înlocuit cu munca obligatorie și plata unor taxe suplimentare, iar mariajele mixte interzise.

Apărarea suveranității și integrității teritoriale a statului: Carol al II-lea a cedat fără niciun fel de opoziție armată teritorii unor puteri străine: URSS, Ungaria și Bulgaria. Justificarea pentru aceste decizii a fost incapacitatea apărării acestor teritorii în cazul unui atac militar din partea URSS în special și a Germaniei – și pe cale de consecință ocuparea țării și dispariția statului. În cel mai dificil și periculos moment al existenței României Mari, Carol al II-lea nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor pe care poporul le avea de la el și a propriei imagini de lider naționalist. După Dictatul de la Viena Carol al II-lea este forțat să abdice, fostul suveran plecând din țară cu o avere considerabilă.

Crime împotriva umanității și crime de război: În timpul retragerii din Basarabia și Bucovina de Nord din vara anului 1940 **trupele române** comit atrocități împotriva etnicilor evrei și chiar a etnicilor români, confundați cu evrei. Cele mai grave acțiuni de acest tip au avut loc la Dorohoi și Galați. Violențele îndreptate împotriva populației evreiești au atins un nivel de intensitate atât de ridicat, încât 10 militari români etnici evrei au fost uciși de proprii lor colegi. Faptele sunt documentate și se încadrează în categoria crimelor împotriva umanității. Militarii responsabili de aceste fapte nu au fost niciodată pedepsiți în conformitate cu legile în vigoare în acel moment și cu gravitatea faptelor comise.

„Verdictul istoriei”: Singura concluzie posibilă este că regele Carol al II-lea a trădat România. Nu a respectat și nu a consolidat instituțiile democratice, a nu a respectat drepturile minorităților, a încălcat drepturile și libertățile civile, a instaurat dictatura și s-a dovedit un lider naționalist inept în fața amenințărilor la adresa integrității teritoriale. Justificări se pot găsi – nu a fost singurul șef de stat european care în acea perioadă a considerat că vremea democrației liberale a trecut (în treacăt fie spus **termenul de stat totalitar nu avea în anii ‘30 conotațiile negative pe care le are acum**), anti-semitismul sub diverse forme era la el acasă în acea perioadă indiferent de stat, legionarii îl urau și îi doreau moartea, a încercat să salveze România Mare printr-o diplomatie care a jonglat între Germania și Aliații Occidentali, dar care a fost inefficientă. Chiar și așa statul român a repatriat rămășițele pământești ale primului dictator din istoria modernă a României în 2003 și a organizat o ceremonie ce s-a dorit a fi de reconciliere națională.

Mareșalul Ion Antonescu:

Atitudinea față de regimul politic: Dacă Carol al II-lea a pus bazele primului regim autoritar din istoria modernă a României, Ion Antonescu a continuat pe această cale construind o dictatură militară– aliatul său Adolf Hitler a remarcat în cadrul unei întâlniri bilaterale că mareșalul a construit un „stat polițienesc” (Hitchins 1994: 463). Mareșalul nu a avut un partid sau o mișcare politică de masă și nici nu a formulat o ideologie coerentă (Hitchins 1994: 463). Ion Antonescu considera ca principali responsabili pentru eșecul României Mari politicienii, partidele politice și sistemul politic democratic. De aceea nu a întreprins niciun efort pentru a restaura în vreun fel regimul liberal democrat garantat de Constituția din 1923. Partidele politice și mișcările politice au rămas în continuare interzise. Înainte de a instaura dictatura militară Antonescu a fost forțat de împrejurări să guverneze în perioada septembrie 1940 – ianuarie 1941 alături de Garda de Fier. Coabitarea cu legionarii s-a încheiat violent, rebeliunea legionară care trebuia să aducă Garda la putere fiind înăbușită de militarii loiali mareșalului. Despre guvernarea alături de legionarii Ion Antonescu declara că în timpul acesteia s-au pus bazele „statului național totalitar” (Hitchins 1994: 449). La momentul abdicării regelui Carol al II-lea Antonescu a contemplat și posibilitatea abolirii monarhiei (Hitchins 1994: 449). Ion Antonescu și-a fundamentat puterea politică pe o serie de trei decrete adoptate și promulgate în septembrie 1940. În data de 5 septembrie 1940 Carol al II-lea a transferat mareșalului „depline puteri pentru a conduce statul român”, dar rezervase pentru monarh drepturile de a numi miniștri, de a încheia tratate și de a amenda legile organice (Hitchins 1994: 468). După abdicarea lui Carol al II-lea puterea noului dictator este consolidată prin decretele din 6 și 8 septembrie care concentrau puterea legislativă și executivă în cadrul instituției Conducătorului Statului Român. Monarhul deținea doar prerogativa de a numi primul ministru (Hitchins 1994: 468). Nu exista nicio contrapondere la puterea lui Ion Antonescu, acesta deținând concomitent puterea legislativă și executivă. Puterile sale au fost confirmate prin două plebiscite organizate la 2-5 martie și respectiv 9 noiembrie 1941 pentru a da o legitimitate populară dictaturii militare (Hitchins 1994: 468).

Drepturi și libertăți civile: Ion Antonescu a considerat că valorile unei societăți liberale erau nocive pentru dezvoltarea României, deoarece plasa interesele indivizilor deasupra colectivităților și statului (Hitchins 1994: 451). În timpul dictaturii militare dreptul la liberă asociere a fost suprimat. Hipercentralizarea statului a condus la dispariția vieții publice – cetățenii numai erau consultați nici măcar în problemele locale, iar primarii erau numiți de prefecți. Partidele politice și organizațiile civice au fost interzise. În jur de 5000 de persoane au fost internate în lagare pentru delict politice (Hitchins 1994: 471). Nu au fost însă suprimați liderii partidelor politice istorice. Cenzura era la ordinea zilei, parțial justificată de război. Drepturile minorităților au fost sever afectate, antisemitismul degenerând în pogrom și pe urmă în genocid, România luând parte la Holocaust.

Anărarea suveranității și integrității teritoriale a statului: Reconstituirea teritoriului României

Protocolism, identitate și alterarea istoriei	Lincoln, maestrul compromisului și moderației (I)
De weekend: Previzibilul domn Aligică	Lecția zilei de 18 iunie: fortitudine și demnitate în fața dezastrului – Charles de Gaulle și Winston Churchill
Xenoscepticismul: nuanțe de gri	O pledoarie pentru federalizarea României
Obama și dezghețul istoriei	Ghid pentru înființarea unui partid și participarea în alegeri
Ideile nu pot fi reduse la tăcere	De ce votează oamenii cum votează. O ierarhie a nevoilor politice

George Visan

Criza coronavirusului în România. Câteva reflecții privind răspunsul autorităților

Marea Neagră, România și Federația Rusă

Teheranul nu se dă bătut ușor

Trump-Iohannis, runda a doua: Curb your enthusiasm

STS: Miza este SIMPV

Andreea Nicutar

Egypt. Waiting for a revolution

Antisistem?

Piața e Politică!

Don't leave the streets! Egypt's revolutions still to come

Strategic Thinking and Foreign Policy in the European Union

Andrei Tiut

Cei trei stâlpi ai domniei lui Bran cel olog

De ce votează oamenii cum votează. O ierarhie a nevoilor politice

Referendumul vrajbei noastre – o analiză post mortem. (1) Datele fundamentale

Coaliția pentru Familie, între Est și Vest

Familie, tradiție, violență

civitas politics

Curiosul caz (neeconomic) al reactoarelor nucleare 3 și 4 de la Cernavodă

Avem o armată subfinanțată de mulți ani, cu o strategie de transformare eșuată

Și Aligică are habarnășii lui

Finalitate, apăsătoare și Desăvârșită așază

alături de Germania va recuceri Basarabia și nordul Bucovinei și că îl va convinge pe Hitler să anuleze consecințele Dictatului de la Viena. De fapt Hitler vroia să își maximizeze beneficiile strategice de pe urma tensiunilor dintre Ungaria și România pe tema Ardealului. Antonescu nu a stabilit limitele alianței cu Germania, România continuând ostilitățile împotriva URSS după recuperarea Basarabiei și Bucovinei de Nord, trupele române înaintând alături de cele germane până în Caucaz. Chiar dacă există o justificare militară pentru continuarea ostilităților și după recuperarea teritoriile pierdute în vara lui 1940, din punct de vedere politic și strategic această decizie a fost dezastroasă pentru România. Astfel aliații occidentali au declarat război României ([Georgescu 1995: 237](#)), iar marja de negociere pentru o posibilă pace separată cu aceștia sau URSS s-a diminuat considerabil. Mai grav, ostilitățile împotriva URSS au continuat chiar și în situația în care devenise evident că Germania pierduse din punct de vedere strategic războiul. Eforturile de negociere a unei păci separate cu Alianții Occidentali sau cu URSS nu au fost serioase și au fost din start subminate de caracterul strâns al alianței cu Germania.

Crime împotriva umanității și crime de război: Mareșalul Ion Antonescu este responsabil atât pentru crime împotriva umanității, cât și pentru crime de război. Persecutarea evreilor a continuat și s-a agravat în mod semnificativ sub dictatura militară a mareșalului, care era un antisemit convins. Se estimează că între 280000 de evrei români și ucrainieni au murit în urma Holocaustului în România și în teritoriile controlate de aceasta. Persecuțiile s-au extins și asupra romilor, 25 000 dintre aceștia fiind deportați în Transnistria, din care 11 000 au murit ca urmare a condițiilor din lagărele de concentrare. Cele mai notorii cazuri de crime de război și genocid s-au produs în timpul Pogromului de la Iași, deportările în Transnistria și după ocuparea Odesei. Numai evoluția negativă pentru Germania a războiului a cruțat restul minorității evreiești din România de o deportare masivă în lagărele de exterminare naziste din Polonia.

„Verdictul istoriei”: În ciuda imaginii sale eroice și de salvator a națiunii pe care o au mulți români despre mareșalul Ion Antonescu acesta trebuie considerat un trădător. Nu a depus niciun efort pentru reconstrucția democrației în România și a fost un aliat devotat și util al unuia din statele care au contribuit la distrugerea României Mari. A irosit în mod inutil viețile militarilor români într-o campanie al cărui deznodământ numai putea fi schimbat și a ucis cetățeni ai propriului stat. Acțiunile sale în plan extern au determinat tratarea României la finalul conflagrației mondiale ca aliat înfrânt al Axei. Dacă ar fi avut parte de un proces echitabil în 1946, verdictul nu ar fi fost diferit din cauza responsabilității sale pentru crime de război și crime împotriva umanității.

Regele Mihai I:

Atitudinea față de regimul politic: În perioada 1940-1944 regele Mihai era doar cu numele șeful statului, toate atribuțiile în acest sens revenind lui Ion Antonescu. Singura atribuție deținută de rege a fost cea de numire a premierului. A pus capăt la 23 august 1944 dictaturii militare a mareșalului Ion Antonescu și a încercat să refondeze regimul democratic pe bazele Constituției din 1923 atât cât se putea în condiții de război și ocupație ([Georgescu 1995: 251](#)). Nu a putut realiza acest lucru din cauza războiului și eforturilor comuniste de a pune mâna de putere, eforturi sprijinite din plin de armata sovietică. Nu a urmat exemplul părintelui său să creeze un regim autoritar. A încercat să se impună ca suveran constituțional, dar având în vedere contextul politic și istoric dificil nu a reușit. Nu a deținut frâiele puterii – o armată străină era staționată pe teritoriul național și nu avea sprijin extern. La nivel intern nu avea o bază de putere care să-l sprijine. După alegerile din 1946 viața politică s-a deteriorat simțitor, comuniștii eliminând PNȚ, absorbind PSD-ul lui Titel Petrescu, iar liberalii suspendându-și activitatea. În final Mihai I a fost forțat să abdice de comuniști.

Drepturi și libertăți civile: După 23 august 1944 viața politică și publică a avut parte de un reviriment democratic de scurtă durată și de o calitate îndoielnică. Partidele istorice au ieșit slăbite și pe alocuri scindate din experiența autoritară și totalitară a războiului și a deceniului anterior([Georgescu 1995: 248-249](#)). Viața publică a fost afectată puternic de intervenția Comisiei Aliate de Control, dominate de URSS care a favorizat în mod fățis Partidul Comunist și a facilitat venirea acestuia la putere. La presiunile URSS a fost schimbată componența guvernului Sănătescu, a impus formarea guvernului Rădescu, și în final au dus la impunerea guvernului comunist condus de Petru Groza ([Georgescu 1995: 251-252](#)). În timpul campaniei electorale din 1946 activitatea politica partidelor istorice a fost zădărnicită, membrii acestora hărțuiți. Alegerile din 1946 au fost falsificate de comuniști. Cenzura a continuat să fie în vigoare, fiind aplicată selectiv de către sovietici prin intermediul Comisiei de Control Aliate ([Georgescu 1995: 251](#)). După 1946 pluralismul politic este practic suprimat, liderii partidelor istorice în frunte cu Iuliu Maniu și Ion Mihalache fiind condamnați la ani grei de pușcărie în urma unor procese politice ([Hitchins 1994: 536-538](#)).

Apărarea suveranității și integrității teritoriale a statului: Fiind lipsit de putere, deși nominal șef al statului, nu a jucat vreun rol în politica externă și de securitate. La 23 august 1944 confruntat cu perspectiva ocupației sovietice a României a decis ieșirea din război și ruperea alianței cu Germania. Intrarea în război alături de Alianții Occidentali și URSS a garantat retrocedarea nordului Transilvaniei. România a fost tratată ca putere învinsă datorită alianței cu Germania nazistă. Teritoriile pierdute prin tratatul Ribbentrop-Molotov nu au fost recuperate. Responsabilitatea pentru acest rezultat este purtată de politicile urmărite de Ion Antonescu, dar și de înțelegerile dintre aliați de la finalul războiului.

Crime împotriva umanității și crime de război: Nu este cazul.

„Verdictul istoriei”: Abdicarea regelui Mihai I în 1947 nu a reprezentat un act de trădare, și nici activitatea sa premergătoare acestui eveniment. A reprezentat recunoașterea faptului că nu se mai putea face nimic în fața puterii comuniste sprijinite de trupele sovietice. Alternativa politică la abdicare nu exista. Bineînțeles i se pot imputa niște erori: predarea mareșalului Antonescu comuniștilor în 1944, deschiderea lucrărilor parlamentului după alegerile din 1946. Dar aceste decizii au fost luate prin prisma situației de la momentul respectiv.

George VIȘAN

Evaluează asta:

★★★★★ 3 Votes

Citește și dă mai departe:

[!\[\]\(b792654f2cef9719eabeb6c5be00811e_img.jpg\)](#) [!\[\]\(7da9a585536d56657fa124d7eaae44e7_img.jpg\)](#) [!\[\]\(16657531f18b089b0efe8565e1d0533c_img.jpg\)](#) [!\[\]\(6ad7d4a5b464168e88645d903daee261_img.jpg\)](#) [!\[\]\(a763e15958ae25b9b7b39f39f486242f_img.jpg\)](#) [!\[\]\(f5ee3a88368caf5df7fb915cbab19ff6_img.jpg\)](#) [!\[\]\(8ebefb868f8998b4304b829ca782a568_img.jpg\)](#) Mai mult

Confidențialitate și cookie-uri: acest site folosește cookie-uri. Dacă continui să folosești acest site web, ești de acord cu utilizarea lor.

Pentru a afla mai multe, inclusiv cum să controlezi cookie-urile, uită-te aici: [Politică cookie-uri](#)

3 blogeri au apreciat asta.

davidstancu

Rude awakening: Victoria PSD

Angry (Chinese) birds

Traficul rutier din China: haos total!

Protocronism, identitate și alterarea istoriei

Afacerile și China

Horia Pană

Despre coabitare și Sâmbra lupilor

Președinte reprezentativ sau șef al statului?

Ileana Racheru

Republica Moldova, tot mai aproape de Rusia

Gazoductul Iași-Ungheni și geopolitica energetică a Rusiei

De ce nu are Germania o politică externă în relația cu Ucraina?

O Uniune Europeană disfuncțională în criza din Crimeea

Ucraina între UE și Rusia

Măș

De ce s-a retras Chevron din Polonia și România

Future prospects for EU – Chinese cooperation on cybersecurity

The new rise (and fall) of populism in Romania. Dan Diaconescu People's Party and discourse theory

Ucraina: un război în afara Pieței

Stimate abonate, participați la un protest neautorizat

Octavian Manea

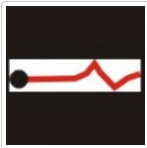
Controversa destituirii lui Trump: mărturiile ambasadiorilor

Oamenii președintelui Donald Trump și privatizarea politicii externe americane

Trump, din memoriile generalului James Mattis

Fort Trump se amână

Impredictibilitatea lui Donald Trump a speriat China și Coreea de Nord

Închide și acceptă

Similare

Monarhia, ultima fantasmă a salvării
În „Analysis”

Protocronism, identitate și alterarea istoriei
În „Comentarii”

Mituri ale politicii externe românești: România și-a trădat aliații
În „Analysis”

◀ 5 lucruri pe care trebuie să le știți ca să înțelegeți USL

China cu bune și rele ▶

4 comments

bogdanbanicapetre spune:
AUGUST 30, 2012 LA 9:43 AM

RĂSPUNDE

Analiza este corecta din multe puncte de vedere. Ar trebui sa privim si contextul european din acele momente si sa privim lucrurile obiectiv. Carol al II-lea a avut, într-adevar, un cult al personalitatii, dezvoltat de la o varsta frageda. Maresalul Antonescu a preluat tara in cel mai dificil moment al sau. Greseala „fatala”, dupa parerea mea, a fost ca nu a stiut sa coabiteze cu partidele politice. Regelui Mihai nu i se poate imputa nimic. Era tanar si lipsit de experienta. Nu a condus tara efectiv.

the the spune:
AUGUST 25, 2013 LA 8:51 PM

RĂSPUNDE

studiu inseamna sa expui doar faptele, nu sa tragi tu concluziile si sa le prezinti ca fapte istorice. esti dus

🚩 *George Visan* spune:
AUGUST 25, 2013 LA 9:08 PM

RĂSPUNDE

Mi-e teama ca in viata ta nu ai citit un studiu istoric... :))))))

Pingback: [O istorie întunecată: furturi și crime în vremea guvernării legionare – O mie de semne](#)

Lasă un răspuns

Introdu aici comentariul tău...

META

[Înregistrare](#)

[Autentificare](#)

[Flux intrări](#)

[Flux comentarii](#)

[WordPress.com](#)

ARCHIVE

Selectează lună ▼

BLOGROLL & LINKURI PE SCURT

- [American Political Science Association](#)
- [Casa Jurnalistului \(FB\)](#)
- [Critic Atac](#)
- [Cristian Preda](#)
- [Deutsche Welle](#)
- [Științe Politice, UB](#)
- [Gapminder \(date și grafice\)](#)
- [La colțu' străzii](#)
- [Laura Ștefănuț \(secțiunea opinii\)](#)
- [Mediafax](#)
- [Medusa](#)

- [Rating Politic](#)
- [Resboiu](#)
- [Revista 22](#)
- [Riscograma](#)
- [Semanticus](#)
- [Stiriexterne.com](#)
- [T E D](#)
- [Theophyle Politeia](#)
- [Turambarr](#)
- [Zetetic](#)

... [Blogroll integral & Linkuri recomandate](#)

[Politică românească](#) [Politică externă](#) [Securitate](#) [Serii](#) [Autori](#) [Despre noi](#)
[Blog la WordPress.com.](#)